

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ.ਦੇ ਸਨਮੁਖ
ਉੱਤਮ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ,
ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ
1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1413

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ (1955)-ਨਿਯਮ 65(1)—ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਨਿੱਜੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ—ਕੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ■ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 65(1) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼। ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 26 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰੂਪ ਚੰਦ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਸੀ. ਐਸ. ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ। ਉਸਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਖਿਆ 2,539 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਲਾਲ ਚੰਦ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੰਬਰ 2540 ਹੈ। ਲਾਲ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ 20 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ 4 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 65 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 20,000 ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"65. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਂਡੂ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 20,000।"

ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ; 20,000 ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯਮ 65(1) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਪਸੂ ਅਤੇ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 20 ਫਰਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਲਾਲ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਲ ਚੰਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਲਾਲ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ 20 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਹੋਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ- ■ ---■-■" ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 65, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਲ ਚੰਦ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਖਾਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਲ ਚੰਦ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਲ ਚੰਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲਾਲ ਚੰਦ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮ 65(1) ਤਹਿਤ ਜੋ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਤੀਜਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਲਾਲ ਚੰਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 65(1) ਦੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਮਿਲੇਗਾ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ